

Man gik da til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 360 af 9. Oktober 1939 om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 27; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 7).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Elmqvist): Der har, som det fremgaar af Betænkningen, været afholdt et Samraad med den højtærede Forsvarsminister. Der har under dette Samraad været stillet en Række Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, som Ministeren har svaret paa, og derunder har Ministeren bl. a. givet Oplysning om, at Fisker- og Rutebaade har været fritaget for at betale Afgift i de Tilfælde, hvor der har været indført Lodstvang.

Endvidere har Ministeren gjort Rede for Fordelingen af Udgifterne mellem Statskassen og den øvrige Skibsfart og gjort Rede for Lovens Administration i det hele.

Idet jeg paa Udvalgets Vegne takker Ministeren for disse Oplysninger, som Udvalget har fundet fuldt ud tilfredsstillende, skal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Lovforslagets Overgang til tredje Behandling og Lovforslagets Vedtagelse ved tredje Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2351) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fremsettelse af Lovforslag.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærbo): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til Alders- og Invaliderrentenydere.*

Da Prisstigningen satte ind ved Krigens Udbrud i Fjor, blev det nødvendigt at yde Alders- og Invaliderrentenyderne en vis Hjælp, indtil Renterne i Overensstemmelse

med Folkeforsikringslovens § 85 kunde reguleres efter Pristallet, og ved Lovene af 18. November 1939 og 17. Februar 1940 blev der givet Rentenyderne midlertidige Tillæg, der skulde give dem en vis Kompensation for den indtraadte Prisstigning.

Den 1. April i Aar blev Renterne forhøjet efter Pristallet, nemlig med 12 pCt. af Lovens Grundbeløb. Men Prisstigningen er jo fortsat, og Regeringen har derfor anset det for nødvendigt, at der ogsaa for den kommende Vinter træffes særlige Foranstaltninger for at komme disse Rentenydere til Hjælp. Jeg minder her om, at der allerede er truffet en særlig Ordning, for saa vidt angaar Brændselsspørgsmaalet, idet Grænsen for det Beløb, der kan ydes som personligt Tillæg, ved Loven af 25. Juli i Aar er forhøjet fra 7½ pCt. til 12 pCt. af de Rentegrundbeløb, der er udbetalt i 1939—40. Men Prisstigningen i øvrigt og navnlig Stigningen i Levnedsmiddelpriserne gør det efter Regeringens Opfattelse paakrævet, at der i det kommende Halvaar ydes Rentenyderne et Tillæg, der kan give dem ogsaa en vis Kompensation herfor.

Ved Kompensationens Fastsættelse har man særlig haft den Lønregulering for Øje, der er sket ved Loven af 23. September i Aar. Denne Lov medfører, at Lønninger inden for en vis Grænse forhøjes, og Lønforhøjelsen udgør for et halvt Aar 78 Kr. for mandlige og omtrent 60 Kr. for kvindelige Arbejdere. Naar en Kompensation til Rentenyderne skal svare hertil, maa man tage Hensyn til, at en Rentenyders Budget er væsentligt mindre end en fuldt beskæftiget Arbejders, men man maa ogsaa huske paa, at netop fordi Rentenydernes Indtægt er saa lav, bør de have Dækning for en forholdsvis større Del af Prisstigningen end Gennemsnitsarbejderen. Ud fra disse Betragtninger er Regeringen da kommet til det Resultat, at man bør fastlægge Tillægget for Ægtepar, naar begge Ægtefællerne oppebærer Rente, til gennemsnitlig 48 Kr., hvad der svarer til knap to Trediedele af en mandlig Arbejders Løntillæg, medens Tillægget for enlige og Ægtepar, naar kun den ene Ægtefælle oppebærer Rente, bør fastsættes til gennemsnitlig 30 Kr., hvad der svarer til godt Halvdelen af den kvindelige Arbejders Løntillæg. Disse Beløb har man under Hensyn til Forskellen i Prisniveauet mellem Hovedstaden, Byerne og Landet i Overensstemmelse med Hovedreglerne i Folkeforsikringsloven ment at burde graduere i de 3 Kommunegrupper ligesom Renten selv, og herefter har man for de forskellige Kategorier af Rentenydere i